

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013
0030 OSLO

Saksbehandler, innvalgstelefon
Ragnhild Torsdatter Grønvold, 74 16 80 24

Henvendelse om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag

Fylkesmannen i Trøndelag, og før det, Nord-Trøndelag, har i en rekke år vært av den oppfatning at dispensasjon for kjøring med ATV på barmark etter nasjonal forskrift til motorferdselloven (NF) § 6 praktiseres mindre strengt enn det veiledningen i rundskriv T-1/96 fra tidligere Miljøverndepartementet tilsier. Dette resulterte i fjor i at Fylkesmannen på eget tiltak gjorde om og avsto tillatelser Lierne kommune hadde gitt. Våre avslag ble etter klager stadfestet av Miljødirektoratet den 13. mars i år.

Kommunens tillatelser gjelder inn- og utkjøring av bagasje/våpen/ammunisjon/utstyr/fersk proviant til utleiehytter. Det er anført at dette gir en inntekt av en viss betydning for de aktuelle utmarkseiendommene, trolig i noe varierende grad. Dette er tillatelser som kurant kunne vært gitt etter NF § 5a, dersom det hadde vært traktorveger i klasse 7 eller 8 i området, noe det ikke er. For Finnmark er kriteriet godt etablere barmarktraseer i stedet for traktorveger.

Følgelig er en henvist til den svært strenge åpningen NF § 6 gir, for barmarkskjøring. Direktoratet fant ikke godtgjort at ikke all transport kunne skje med alternativet helikopter, og stadfestet Fylkesmannens avslag om ATV-kjøring på dette grunnlaget.

Rundskriv T- 1/96 begynner å bli av eldre dato, og utgjør stort sett hele det veiledningsmaterialet som finnes. Kriteriene i bestemmelsen, med unntak av forutsetningen om at det ikke må dreie seg om turkjøring (dvs. fornøyelseskjøring) er utpreget skjønnsmessige; «unntakstilfelle», «særlig behov» og «ikke kan dekkes på annen måte». Dette erfarer vi at gir forvaltningen store utfordringer ved praktiseringen av regelen.

Det kan dessuten være vanskelig å forstå sammenhengen mellom den svært strenge praktiseringen her, og barmarkskjøring som tillates med direkte hjemmel i regelverket, jf. f.eks. NF § 2, 1. ledd b, uttransport av felt elg/hjort, og loven § 4, 1. ledd c) bruk i jordbruks- skogbruks- og reindriftsnæring, men med unntak for jakt, fangst fiske og bærsanking i denne forbindelse.

I nevnte rundskriv heter det under punkt 7.3.2. at lokale forhold må kunne spille inn. Det har ikke lyktes oss å finne mer utfyllende veiledning om hva dette kan være. Fylkesmannen har forstått det slik at dette begrenser seg til lokale forhold hva gjelder naturmiljøkvaliteter og trivsel, jf. lovens formålsbestemmelse § 1.

Vi ber for ordens skyld om å få bekreftet at dette er riktig oppfatning, da det fra kommunens side er anført at lokale forhold må ses i en mye bredere sammenheng.

Kommunen peker bl.a. på at mulighetene for mer tradisjonell næringsdrift basert på grunneiendom er begrenset pga. kjerneområde for bjørn, med negative følger for saueholdet, og at kommunen dessuten har avsatt store areal til nasjonalparker. Mulighet for næringsdrift og inntekt fra utmarksnæring i andre områder får desto større betydning.

Gjennom klagesaksbehandlingen nevnt over, og i andre sammenhenger, er det fra kommune, tiltakshavere og andre fremholdt at kommunenes adgang til å gi dispensasjon fremstår som nærmest illusorisk, gitt den tolkning av regelverket som nå ligger til grunn.

I lys av ovenstående anmoder jeg sentrale myndigheter om en presiserende veiledning til NF § 6, og/eller at det initieres en justering av regelverket dersom departementet vurderer at gjeldende regelverk har utilsiktede eller uheldige virkninger.

Vi vedlegger for ordens skyld kopi av den ene (av flere parallelle) avgjørelser fra vår side i fjor, samt Miljødirektoratets stadfestelse av mars i år.

Med hilsen

Frank Jenssen
Fylkesmann

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Miljødirektoratet Postboks 5672 Torgarden 7485 TRONDHEIM